

de ore cu autocarul pentru a merge o dată pe an la templu, în Germania. Acești sfinți devotați se rugau, studiau din scripturi, cântau imnuri și discutau despre Evanghelie în timpul călătoriei lor. Katya mi-a spus: „Când, în cele din urmă, ajungeam la templu, eram pregătiți să primim ceea ce Domnul avea să ne dea”.

Dacă vrem să primim toate binecuvântările pe care Dumnezeu ni le oferă cu atâta generozitate, cărarea noastră pe pământ trebuie să ducă la templu. Templele sunt o manifestare a iubirii lui Dumnezeu. El ne invită pe toți să venim, să învățăm de la El, să simțim dragostea Sa și să primim rânduielile preoției necesare pentru viața veșnică alături de El. Fiecare legământ este făcut în mod individual. Fiecare mare schimbare în inimă este importantă pentru Domnul. Și a dumneavoastră va duce la o schimbare mare a vieții pe care o trăiți. Aceasta deoarece, atunci când mergem în casa Sa sfântă, noi putem fi „înarmate” cu puterea [Sa]... numele [Său] să fie peste [noi]... slava [Sa] să fie împrejurul [nostru] și... îngerii [Săi] să [ne] păzească”⁵.

Vă împărtășesc mărturia mea sigură că Tatăl nostru iubitor din Cer trăiește. Prin Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos, fiecare speranță, fiecare promisiune și fiecare binecuvântare din templu este împlinită. Mă rog ca noi să avem credința de a ne încrede în El și în legămintele Sale, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. David A. Bednar, „Să deținem onorabil un nume și o poziție”, *Liahona*, mai 2009, p. 98.
2. Linda K. Burton, „Se caută: brațe și inimi binevoitoare pentru a grăbi lucrarea de salvare”, *Liahona*, mai 2014, p. 123.
3. Thomas S. Monson, „Templul sfânt – un far pentru lume”, *Liahona*, mai 2011, p. 92.
4. Vezi templechallenge.lds.org.
5. Doctrină și legămintele 109:22.

Neill F. Marriott

a doua consilieră în Președinția generală a Tinerelor Fete

Împărtășiți lumina voastră

Trebuie să stăm neclintite în credința noastră și să ne înălțăm glasurile pentru a proclama doctrina adevărată.

În această seară, doresc să vorbesc despre două responsabilități importante pe care le avem: prima, aceea de a adăuga lumina și adevărul Evangheliei în viețile noastre și a doua, de a împărtăși acea lumină și acel adevăr celorlalți.

Dragi surori, știți cât de importante sunteți? Fiecare dintre dumneavoastră – chiar acum – este valoroasă și importantă în planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc. Avem o lucrare de realizat. Noi cunoaștem adevărul Evangheliei restaurate. Suntem noi pregătite să apărăm acest adevăr? Trebuie să trăim potrivit acestui adevăr; trebuie să-l împărtășim. Trebuie

să stăm neclintite în credința noastră și să ne înălțăm glasurile pentru a proclama doctrina adevărată.

În septembrie 2014, în revistele *Liahona*, vârstnicul M. Russell Ballard scrie: „Avem nevoie mai mult de deosebită influență și credință a femeilor. Avem nevoie ca ele să învețe doctrina și să înțeleagă ceea ce credem, pentru ca ele să poată să-și depună mărturiile despre adevărul tuturor lucrurilor”¹.

Dragi surori, dumneavoastră îmi întăriți credința în Isus Hristos. Am văzut exemplul dumneavoastră, v-am ascultat mărturiile și am simțit credința femeilor din întreaga lume, din Brazilia până în Botswana! Sunteți capabile

să-i influențați pe cei din jurul dumneavoastră, oriunde vă aflați. Acest lucru se simte în jurul dumneavoastră – de la familie la contactele din telefonul mobil și de la prietenii dumneavoastră de pe site-urile de socializare la cei care stau lângă dumneavoastră în această seară. Sunt de acord cu sora Harriet Uchtdorf, care scria: „Dumneavoastră... sunteți exemple pline de energie și entuziasm, care luminați ca un far într-o lume întunecată, atunci când arătați, prin modul în care vă trăiți viața, că Evanghelia este un mesaj de bucurie”².

Președintele Thomas S. Monson a spus: „Dacă doriți să împărtășiți lumină altora, trebuie să străluciți voi înșivă”³. Cum puteți menține lumina adevărului să strălucească în interiorul dumneavoastră? Uneori mă simt ca o sursă slabă de lumină. Cum să facem să strălucim mai mult?

Scripturile ne învață: „Ceea ce este de la Dumnezeu este lumină; și acela care primește lumina și rămâne credincios lui Dumnezeu, primește mai multă lumină”⁴. Noi trebuie să continuăm să rămânem credincioase lui Dumnezeu, după cum spun scripturile. Trebuie să mergem la sursa de lumină – la Tatăl Ceresc și Isus Hristos și scripturi. Putem, de asemenea, să mergem la templu, știind că toate lucrurile care au loc între pereții acestuia se concentrează asupra lui Hristos și mărețului Său sacrificiu ispășitor.

Gândiți-vă la efectele pe care templele le au asupra împrejurimilor lor. Ele înfrumusețează unele părți ale orașelor; ele strălucesc de pe dealuri deosebite. De ce înfrumusețează și strălucesc ele? Deoarece, după cum spun scripturile: „[Adevărul] strălucește”⁵ și în temple găsim adevărul și scopurile eterne; și la fel este și în cazul dumneavoastră.

În anul 1877, președintele George Q. Cannon a spus: „Fiecare templu... reduce puterea lui Satana pe pământ”⁶. Eu cred că oriunde în lume, unde este construit un templu, acesta respinge întunericul. Scopul templului este de sluji lumii și de a oferi tuturor copiilor Tatălui Ceresc posibilitatea de a se întoarce și de a trăi lângă El. Nu este scopul nostru similar cu cel al acestor clădiri dedicate, acestor case ale Domnului? De a sluji altora și de a-i ajuta să respingă întunericul și să se întoarcă la lumina Tatălui Ceresc?

Munca sacră din templu va mări credința noastră în Hristos și, apoi, vom putea influența mai mult credința altora. În templu, fiind hrănite din punct de vedere spiritual, putem să găsim adevărul, puterea și speranța ispășirii Salvatorului în viața noastră.

Cu mulți ani în urmă, familia noastră a trecut printr-o încercare mai mare. M-am dus la templu și, acolo, m-am rugat cu sinceritate pentru ajutor. Mi s-a oferit un moment de adevăr. Am primit un semnal clar cu privire la slăbiciunea mea și am fost șocată. În acel moment

plin de învățăminte spirituale, am văzut o femeie mândră făcând lucruri în felul ei, nu în mod necesar în felul Domnului, acordându-și singură meritul pentru orice presupusă realizare. Știam că mă văd pe mine. M-am rugat în inima mea Tatălui Ceresc spunând: „Nu vreau să fiu acea femeie, dar cum să mă schimb?”

În templu, prin spiritul pur al revelației, am înțeles absoluta mea nevoie de un Mântuitor. M-am întors imediat către Salvatorul Isus Hristos și am simțit că teama mea a dispărut și o mare speranță mi-a umplut inima. El era singura mea speranță și am dorit cu ardoare să mă alătur Lui. Pentru mine, era clar că o femeie firească, preocupată doar de persoana ei este „un dușman al lui Dumnezeu”⁷ și al oamenilor din sfera ei de influență. În acea zi, în templu, am învățat că, doar prin ispășirea lui Isus Hristos, natura mea mândră se putea schimba și că voi avea posibilitatea să fac bine. Am simțit puternic dragostea Sa și am știut că El mă va învăța prin Spirit și că mă va schimba dacă Îi ofer, complet, inima mea.

Încă mai lupt cu slăbiciunile mele, dar am încredere în ajutorul divin al ispășirii. Aceste învățăminte pure mi-au fost date deoarece am intrat în templul sfânt, căutând alinare și răspunsuri. Am intrat în templu împovărată și am ieșit știind că aveam un Salvator Atotputernic și Atotiubitor. M-am simțit mai puțin împovărată și mai bucurătoare deoarece primisem lumina Sa și acceptasem planul Său pentru mine.

Amplasate în toată lumea, templele au fiecare aspectul și modelul lor unic în exterior, dar înăuntru toate conțin aceeași lumină, scop și adevăruri eterne. În 1 Corinteni 3:16 citim: „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” Noi, de asemenea, ca

fice ale lui Dumnezeu, am fost plasate în toată lumea, la fel ca și templele, și fiecare avem înfățișări și prezentări unice, la fel ca templele. De asemenea, avem o lumină spirituală în noi. Această lumină spirituală este o reflecție a luminii Salvatorului. Alții vor fi atrași de această strălucire.

Avem rolurile noastre pe pământ – de la fiică, mamă, conducătoare și învățătoare la soră, salariată, soție și multe altele. Fiecare are o influență. Fiecare rol va avea putere morală când reflectăm adevărurile Evangheliei și legămintele din templu în viețile noastre.

Vârstnicul D. Todd Christofferson a spus: „Indiferent de situație, o mamă poate exercita o influență imposibil de egalat de o altă persoană, în orice altă relație”⁸.

Când copiii noștri erau mici, m-am simțit ca un căpitan adjunct al unei nave, lângă soțul meu, David, și îi imaginam pe cei 11 copii ai noștri ca o flotilă de nave mici navigând în jurul nostru în port, pregătindu-se să pornească pe marea lumii. David și cu mine simțeam nevoia de a consulta, zilnic, busola Domnului, pentru a ști care este direcția cea mai bună de navigare împreună cu micile noastre nave.

Zilele mele erau pline de lucruri mărunte, cum ar fi împăturitul rufelor, citirea de cărți copiilor și punerea tăvilor cu mâncare la copt. Uneori, în rada noastră portuară, nu putem vedea că prin aceste fapte simple, constante, inclusiv rugăciunea în familie, studiul scripturilor și serile în familie, lucruri mari sunt împlinite. Dar, depun mărturie că aceste lucruri chiar au influență eternă. Bucuria mare vine atunci când aceste mici nave – copiii noștri – cresc și devin vase puternice pline cu lumina Evangheliei și pregătite să se „îmbarce să-l

slujească] pe Dumnezeu”⁹. Faptele noastre mici de credință și slujire reprezintă modul în care cele mai multe dintre noi pot continua să-L slujească pe Dumnezeu și, în final, să aducă lumină eternă și glorie familiei noastre, prietenilor și colegilor noștri. Dumneavoastră sunteți, cu adevărat, capabile să-i influențați pe alții.

Gândiți-vă la influența pe care credința unei fete de la Societatea Primară o poate avea asupra familiei ei. Credința fiicei noastre ne-a binecuvântat familia când l-am pierdut pe băiatul nostru mai mic într-un parc de distracții. Familia alerga agitată căutându-l. În cele din urmă, fiica noastră, în vârstă de nouă ani, m-a tras de mână și a spus: „Mamă, n-ar trebui să ne rugăm?” Avea dreptate! Familia s-a adunat în mijlocul unei mulțimi de spectatori și s-a rugat să-l găsim pe copilul nostru. L-am găsit. Tuturor fetelor de la Societatea Primară, le spun: „Vă rog, amintiți-le constant părinților voștri să se roage!”

În această vară, am avut privilegiul de a participa la o tabără de 900 de tinere fete în Alaska. Influența lor

asupra mea a fost profundă. Au venit în tabără pregătite spiritual, citiseră Cartea lui Mormon și memoraseră „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”. În a treia noapte de tabără, toate cele 900 de tinere fete au stat în picioare și au recitat, cuvânt cu cuvânt, întreaga mărturie.

Spiritul a umplut sala vastă și eu am dorit să mă alătur lor. Dar nu am putut. Eu nu făcusem ceea ce era necesar pentru a memora.

Acum, am început să învăț cuvintele mărturiei „Hristos Cel Viu”, așa cum aceste surori au făcut-o și, datorită influenței lor, experimentez mai mult legământul care se face la împărtășanie, acela de a ne aminti totdeauna de Salvator, pe măsură ce repet mereu mărturia apostolilor despre Hristos. Împărtășania începe să aibă un înțeles mai profund pentru mine.

Sper să pot oferi Salvatorului un dar de Crăciun memorând și prețuind în inima mea, până la data de 25 decembrie, mărturia „Hristos Cel Viu”. Sper să pot fi o influență în bine – la fel cum au fost pentru mine surorile din Alaska.

Vă puteți regăsi în următoarele cuvinte ale mărturiei „Hristos Cel Viu”? „El i-a îndemnat pe toți să urmeze exemplul Său. El a străbătut drumurile Palestinei, vindecându-i pe cei bolnavi, făcându-i pe orbi să vadă și înviindu-i pe morți”¹⁰.

Noi, surori în Biserică, nu străbatem drumurile Palestinei vindecându-i pe cei bolnavi, dar putem să ne rugăm și să punem în practică dragostea vindecătoare a ispășirii în cazul unei relații proaste, nefirești.

Cu toate că nu-i vom face pe orbi să vadă în felul Salvatorului, noi putem depune mărturie despre planul salvării, celor orbi din punct de vedere spiritual. Noi putem deschide ochii înțelegerii lor asupra necesității puterii preoției în legămintele eterne.

Noi nu-i vom putea învia pe morți cum a făcut Salvatorul, dar îi putem binecuvânta pe cei morți găsindu-le numele pentru munca din templu. Apoi, îi vom înălța din închisoarea spiritelor lor și le vom oferi calea spre viața eternă.

Îmi depun mărturia că avem un Salvator Viu, Isus Hristos, și că, prin puterea și lumina Sa, vom putea să respingem întunericul lumii, să dăm glas adevărului pe care-l cunoaștem și să-i influențăm pe alții să vină la El. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. M. Russell Ballard, „Men and Women and Priesthood Power” *Liahona*, sept. 2014, p. 36.
2. Harriet R. Uchtdorf, *The Light We Share* (Deseret Book Company, 2014), p. 41; folosit cu permisiune.
3. Thomas S. Monson, „For I Was Blind, but Now I See”, *Liahona*, iulie 1999, p. 69.
4. Doctrină și legămintele 50:24.
5. Doctrină și legămintele 88:7.
6. George Q. Cannon, în *Să ne pregătim pentru intrarea în templul sfânt* (broșură, 2002), p. 36.
7. Mosia 3:19.
8. D. Todd Christofferson, „Forța morală a femeilor” *Liahona*, nov. 2013, p. 30.
9. Doctrină și legămintele 4:2.
10. „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Liahona*, apr. 2000, p. 2.

Președintele Dieter F. Uchtdorf
al doilea consilier în Prima Președinție

Să trăim conform Evangheliei cu bucurie

Dragi surori, aveți încredere în puterea de salvare a lui Isus Hristos; respectați legile și poruncile Sale. Cu alte cuvinte – trăiți conform Evangheliei cu bucurie.

Dragile mele surori, dragii mei prieteni și ucenici binecuvântați ai lui Isus Hristos, sunt onorat să fiu cu dumneavoastră când deschidem o altă conferință generală a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din urmă. Săptămâna viitoare, Prima Președinție și Cei Doisprezece Apostoli se vor întâlni cu toate autoritățile generale și conducătorii organizațiilor auxiliare, iar sesiunile rămase ale conferinței noastre generale mondiale vor avea loc sâmbătă și duminică. Sunt extrem de recunoscător președintelui Thomas S. Monson, profetul lui Dumnezeu pentru zilele noastre, pentru că m-a rugat să reprezint Prima Președinție în timp ce mă adresez surorilor din Biserică.

Când am meditat la ceea ce aș putea spune, gândurile mele s-au întors spre femeile care mi-au influențat viața și m-au ajutat să trec prin încercările vieții muritoare. Sunt recunoscător bunicii mele care, cu zeci de ani în urmă, a hotărât să-și ducă familia la o adunare mormonă de împărtașanie. Sunt recunoscător surorii Ewig, o soră germană necăsătorită, în vârstă, al cărei nume se traduce în limba engleză

„soră eternă”. Ea a fost cea care a adresat această invitație curajoasă și minunată bunicii mele. Sunt foarte recunoscător mamei mele, care a avut grijă de patru copii în perioada de tulburări a celui de-al Doilea Război Mondial. Mă gândesc, de asemenea, la fiica mea, la nepoatele mele și la generațiile viitoare de femei credincioase care, într-o zi, vor urma.

Și, desigur, sunt veșnic recunoscător soției mele, Harriet, care m-a fermecat când era adolescentă, a îndurat greutățile cele mai mari ale tinerei noastre familii în calitate de mamă, care stă alături de mine ca soție și îi iubește și îngrijește pe copiii, nepoții și strănepoții noștri. Ea a fost tăria căminului nostru atât în vremuri bune, cât și în cele rele. Ea aduce fericire în viața tuturor celor care o cunosc.

În cele din urmă, sunt foarte recunoscător dumneavoastră, tuturor, milioane de surori credincioase din întreaga lume, care ați dat atât de mult pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu. Vă sunt recunoscător pentru nenumăratele mijloace prin care ați inspirat, întărit și binecuvântat pe cei din jurul dumneavoastră.